

Hej alla vänner till barnen i Shabalala/Sydafrika I projektet Orphans and Vulnerable Children (OVC)

Jag skickar detta nyhetsbrev till alla er som bidragit under de senaste åren. Till er som bidragit till att fattiga barn inte behövt lägga sig hungriga på kvällen. Att HIV-smittade barn fått diagnos och medicin. Att barn som mist sina föräldrar i AIDS har fått social utveckling och vuxna förebilder. Att fattiga barn i decimerade familjer mot alla odds fått en möjlighet i livet och en tro på framtiden.

Några notiser:

Under en period hade vi marimba undervisning. Men vi hade inte råd att köpa några instrument eller att betala lärarens transportkostnader så vi blev tyvärr tvungna att stänga ner det mycket populära projektet. Jobbet gjorde han gratis. Läraren är dock en stor vän till Hosanna och har startat insamling av kläder och mat till barnen.

Mandela Day: På Mandeladagen torsdagen den 18 juli kom det i år en grupp anställda från Pick and Pay (Sydafrikas ICA eller COOP). Dom kom med mat och dom kom för att leka med och aktivera barnen. "The International Mandela Day" deklarerades av FN 2009 med syftet att minnas Mandelas arbete för social rättvisa och mot fattigdom. Mandela kämpade för social rättvisa i 67 år, därför uppmanas alla i Sydafrika att den dagen göra någon form av samhällstjänst i minst 67 minuter, vilket många också gör.

Vi har svårt att få tillräckligt med näringsrik mat till barnen, speciellt nu när de blivit fler efter flytten närmare in i Shabalala. (Se nedan). SASKO som är en stor brödtillverkare i Sydafrika kom in som en räddande ängel. Vi får nu regelbundet (hoppas vi) bröd från SASKO. Det är bröd som ligger nära utgångsdatum och det är bröd där utgångsdatum passerat. Det förstnämnda går till barnen och till deras familjer, och det andra går till grisarna som sen i sin tur genererar proteinrikt kött.

Ett särskilt projekt har pågått under juni månad i syfte att ge framförallt de äldre barnen bättre kunskap om HIV/AIDS. Stigmatiseringen är fortfarande ett hinder för att minska spridningen av HIV. Våra volontärer vet detta och talar därför öppet om problemen. Hoppet är att barnen skall kunna ta med sig denna öppna attityd hem till sina familjer. Men det har visat sig vara ganska svårt. Den dåligt utbildade delen av befolkningen tittar ner på sina skor när ämnet kommer på tal. Samtidigt med denna aktivitet har alla barn som fått vårdnadshavarnas godkännande blivit HIV testade.

Från ruckel till en början på ett blivande Community Center

Som jag tidigare berättat har vi med pengar från er och från en privat organisation i Amerika, med namnet Seek and Save, fått möjligheter att flytta Hosanna Centret närmare området

där våra barn och utsatta familjer bor. Det handlar bara om ett par, tre kilometer men det betyder mycket att finnas nära.

Nu är det gjort. Flytten ägde rum i mitten av augusti. Med extra pengar från Amerika och med Pastor Sollys envishet och entreprenadanda köpte vi ett ruckel som nu renoveras upp.

Nu behöver vi inte längre vara oroliga att barnen måste korsa den stora landsvägen som har gett oss så mycket huvudbry. En olycka hände för något år sedan då ett barn blev påkört av en bil.

Men vid öppningen fick vi en överraskning. Vissa barn, framförallt de äldre, kom inte fast de såväl behövde det. Vad hände? Jo, snart fann vi ut att de skämdes för att visa sin fattigdom och utsatta läge för andra människor i området när nu Hosanna centret flyttat in till byn. Men snart tog hunger och kärlek till personalen över och barnen är nu "hemma" igen. Nu ser vi dessutom en utveckling där många fler barn kommer. En dag kom det mer än åttio. Tidigare kom i snitt 50 barn per dag (Vi hade 71 barn registrerade) Detta var väntat och en del av målet med att flytta närmare de behövande. Men det kom oväntat snabbt och tyvärr så måste vi nu av ekonomiska skäl göra en omregistrering och prioritera de med störst behov. Maten räcker inte till och vi har inte heller resurser eller utrymme för social utveckling för så många barn. Målet är dock att alla skall få hjälp på sikt.

En praktisk konsekvens av fler barn är att grytorna blev för små. Jag fick ge mig ut på stan och köpa större grytor. Till höger ser vi Mama Numsa visa upp de nya grytorna.

Arbetet med det nya huset har gått över förväntan tack vare frikostiga donatorer och en envis Pastor Solly. Yttertaget är tätat, elen är klar, väggarna är putsade och målade, kakel på golven som tidigare var så ojämnt att det var håll ner i marken.

Ett stort "bönetält" fungerar nu som en utmärkt matsal vilket duger bra tills vidare. När solen väl skrämt bort den kalla natten är dagarna ganska varma även på vintern.

Pastor Solly och Mama Sipiwe har dessutom, för egna pengar, köpt granntomten med ett litet hus på ca 10m². Det skall så småningom bli det nya köket.

Mycket återstår dock att göra på det stora huset. Köket är ytterst provisoriskt och skall flyttas, vattenledningar är inte dragna, det finns endast en torrklosett men det skall komma två WC, marken är inte utjämnad för lämpliga lekar, det saknas bord och stolar mm, mm.

Senaste nytt från
Hosanna Community Projects
www.hosannahazyview.com

augusti 2018

Men här är man van vid enkla förhållanden och jag lovar, tacksamheten är mycket stor. Så här skrev ledningen i senaste progressrapporten.

With this, the management is grateful to the Director of Hosanna Church and Community Projects, GGMI/Seek and Save, Lions Club, Rotary, Bi-Vent and all other who have contributed with cash donations to make this important step forward possible.

Jag låter bilderna tala:

Så här såg det ut när Solly och jag gjorde vår första inspektion. Taket hölls på plats med stenar för att inte blåsa bort, fönsterna var krossade sedan länge och möglet härjade fritt på vägarna. Något vatten fanns inte och toaletten var ett hål i marken. Men där bodde en familj bestående av sjuka föräldrar med flera barn, en morbror och någon mer. Huset hade dom ärvt men hade inte pengar att reparera. Ja, inte ens pengar att sätta mat på det egna bordet. Med pengar från försäljningen kan familjen nu förbättra sitt liv.

Så här ser det ut nu. Yttertaget förankrat och tätat, väggarna putsade och målade, galler och ytterbelysning för säkerhet på plats. Och ett kontor som inte går av för hackor. Ett skrivbord inköpt för svenska pengar och gardiner från Runessons hus

Vad blir det för mat idag? Majsgröt, bönor, och bröd. Kött finns inte så ofta.

Detta är det provisoriska köket. Självklart räcker inte gasspisen och grytorna till nu med flera barn. Men som sagt ovan, ett nytt hus och nya större grytor är redan inköpta.

Nedan: Nomcebo tv och Delsie th utanför det hus som skall bli det nya köket.

Nomcebo studerar till läkare men gör sitt obligatoriska praktikår för "Community services". Delsie är biträdande projektledare på Hosanna Community Projects med en lön på 3000 kr i månaden.

Nedan. Bönetältet som för något år eller så får käna som den nya matsalen. Barnen får alltid hjälpa till att duka, bära fram mat, diska mm

Varma Hälsningar

Jörgen Runesson

Några färska bilder

